

Endvidere havde Udgiften til Nedslagning af 26 500 *Udsætter-creaturer* (à 35 Øre pr. kg slagtet Vægt for Kreaturer af 1. og 2. Klasse, 20 Øre for kasserede Dyr) beløbet sig til 1 252 000 Kr., men heraf var indvundet 756 000 Kr. ved den foretagne Udnyttelse af Kreaturerne — der blev i alt væsentligt kun destrueret kassabelt Kød —, saa at Netto-udgiften blev 496 000 Kr. eller 17,6 Kr. pr. Stk. med en Gennemsnitsvægt af 175 kg.

Folkeingsudvalgets Flertal (Socialdemokraterne og Det radikale Venstre) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Derimod kunde hverken *Venstre-Mindretallet* eller *det konservative Mindretal* anbefale at stemme for Forslaget i den foreliggende Skikkelse, selv om begge Partier fandt det nødvendigt at opretholde en Lovgivning til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød. Begge Mindretal ansaa det for urigtigt at anvise Midler af Kødfonden til Indkøb af Kød til trængende Personer, idet man betragtede dette som en rent social Foranstaltning, der burde bekostes af Samfundet som Helhed, ikke af Landbruget alene. Desuden vendte Venstre sig særlig imod, at der i Loven blev fastsat et bestemt Beløb til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse — Eksportudvalget burde sammen med Ministeren have frie Hænder til at administrere Loven under berettigede Hensyn saavel til dette som til Lovens øvrige Formaal —, medens de Konservative særlig beklagede Nedsættelsen af Tilskuddet til Studene; det vilde formentlig være i hele Landbrugets Interesse at fortsætte Studeproduktionen, da Smørproduktionen derved blev aflastet, og saa meget naturligere at opretholde Tilskuddet til Studeopdræt, der med de bestaaende Priser ikke var rentabelt, som Studefederne ikke fik Svinekort i samme Forhold som Smørproducenterne.

Uden for Betænkningen stillede *Det frie Folkeparti* et Ændringsforslag om at lade de 2,5 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød blandt trængende Personer udgaa af Lovforslaget. Motiveringen var den, at naar de til Raadighed stillede Midler ikke var tilstrækkelige til at sikre Opnaaelsen af blot nogenlunde rimelige Priser for Kvæg, og de meget lave Priser var foraarsagede ved Hindringerne for en udvidet Kreatur-eksport, maatte det anses for urimeligt at anvende 2½ Mill. Kr. af disse Midler til social Forsorg. Desuden henviste Forslagsstillerne ligesom fornævnte Mindretal til, at Omkostningerne ved Uddeling af Oksekød til trængende burde bæres af Samfundet som saadant; var det ikke muligt at fremskaffe Midlerne paa anden Maade, kunde man undlade at give den fulde Skattelettelse i Medfør af Finansministeriets Bekendtgørelse af 2. December 1936.